

מאת יקותיה השבת

יול עי ישיבת חיים של תורה - לובלין פניהק ירושלים תי' - בראשות הגאון רבי מנחם יאנוע שליט"א, תלמידו של מרן פוסק הדור בעל ה'שבת הלוי' זצוקלה"ה

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

לשם מה המלאכים עולים ויורדים בסלם?!

שְׁתַּחֲוּתוֹת הָאֲבוֹת, שֶׁפָּדוּם קִיּוּמוֹ תְּפִידִים תְּבִיבִים, וְכֵן אֵת שְׁדוֹת וּפְרֻדֵי יִצְחָק שֶׁנִּמְטַעַם בְּכָל מְקוֹם בְּדִי לְהַתְחַפֵּד עִם הַעוֹבְרִים וְשׁוֹבִים וְלְהַשְׁבִּיעַם עַל יָדָם; 'מְלָאכִי-הַיְהוָה' הֵעֵלוּ אֵת הַבְּאֵרוֹת 'עֵסֶק' וְשִׁמְנֵהוּ שֶׁנִּגְבּוּ הַפְּלִשְׁתִּים לְאֲבוֹתָיו, שֶׁבָּהֶם קִיּוּמוֹ הָאֲבוֹת אֵת 'הַסֵּד הַיְהוָה' שֶׁהֵאָרְזוּ עֲלֵיהֶם וְלֹא נִכְנְסוּ לְמַחְלָקָה; 'מְלָאכִי הַעֲקֵדָה' שֶׁדָּרְבּוּ עִבְר דְּבַר ה' לְאֲבָרְהָם בַּעֲקֵדַת יִצְחָק, הָיָה נוֹשֵׂא וּמַעֲלָה אֵת 'מִזְבַּח הַעֲקֵדָה', עִם הַמַּאֲכֵלֶת, וְהֵאֵיל עִם הַשׁוֹפְרוֹת שֶׁבְּקִרְוֵי.

'וְהָיָה סֶלֶם מִצָּב אֲרִיזָה וְרִאשׁוֹ מִגִּזְעוֹ שֶׁמִּמּוֹחַ', אָמַר ר' יוֹסֵי בֶן זִמְרָא: הַסֶּלֶם הָיָה עוֹמֵד בְּבֵאֵר שְׁבַע וְשִׁפְעוֹ מִגִּזְעוֹ בְּנֶגֶד בֵּיהֶמ"ק וְסוֹפוֹ בְּבֵית אֵל. לְכַאֲרֵה קִשְׁיָה, מִדּוּעַ הִרְאָה ה' לְיַעֲקֹב הַלּוֹם כֹּה תְּמוּחָה, סֶלֶם שֶׁרָגְלוֹ בְּבֵאֵר שְׁבַע וְשִׁפְעוֹ בְּכִרְחֵק כֹּה רַב עַד בֵּיהֶמ"ק שֶׁבִירוּשָׁלַיִם, וְאֵלּוֹ סוֹפוֹ אֵינּוּ רְחוֹק, אֵלָּא הוּא בְּבֵית אֵל שֶׁמִּמּוֹכָה לִירוּשָׁלַיִם? וְעוֹד, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁהֵעֱקֵר זֶה שְׁבִית הַמַּקְדֵּשׁ הוּא תַּחַת הַסֶּלֶם, א"כ מִדּוּעַ לֹא הִרְאָהוּ סֶלֶם שֶׁעוֹמֵד וְקוּף, וּבֵיהֶמ"ק תַּתְּחִיּוֹ?

עולים ויורדים לביהמ"ק בסלם...

אֵלָּא יֵשׁ לְפָרֵשׁ, שֶׁבְּמַחְזֵה הַסֶּלֶם רָאָה יַעֲקֹב הַיֵּאֵד כֹּל מַעֲשָׂיו וּמַעֲשֵׂי אֲבוֹתָיו שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּכָל מְקוֹם בְּא"י - נִקְבְּעִים בְּבֵיהֶמ"ק, וְהוּא 'מְלָאכִי אֱלֹקִים עוֹלָם' - שֶׁהָיָה עוֹלִים מִתַּחַת הַסֶּלֶם הַיְהוָה מִבְּאֵר שְׁבַע וְשִׁשָּׁם עֲמֻדוֹ רָגְלֵי הַסֶּלֶם, וּמַעֲלִים מִשָּׁם אֵת כֹּל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים לְאֲמִצַּע הַסֶּלֶם, הַיְהוָה לְבֵיהֶמ"ק וְ-שֶׁאֲמִצַּע הַסֶּלֶם הָיָה בְּבֵיהֶמ"ק, 'וְיִוְרָדִים בּוֹ' - אֵלּוֹ מְלָאכִים אֲחֵרִים שֶׁיֵּרְדוּ מִרֹאשׁ הַסֶּלֶם הַיְהוָה מִבֵּית אֵל וְ-יִשְׂרָאֵל הַסֶּלֶם הָיָה שָׁמָּה, וְהוֹרִידוּ מִשָּׁם אֵת כֹּל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים לְאֲמִצַּע הַסֶּלֶם הַיְהוָה לְבֵיהֶמ"ק. וְקִבְּעוּ בְּבֵיהֶמ"ק אֵת כֹּל הַמַּעֲשִׂי' שֶׁהֵעֵלוּ מִבְּאֵר שְׁבַע וְהוֹרִידוּ מִבֵּית אֵל אֵלָּו.

המלאכים מעלים את הכרובים לביהמ"ק...

'מְלָאכִי הַקְּרַבְנוֹת' הָיוּ מַעֲלִים אֵת הַמִּזְבְּחוֹת שֶׁבְּנֵי הָאֲבוֹת וְאֵת הַקְּרַבְנוֹת שֶׁהִקְרִיבוּ עֲלֵיהֶם. וְכֵן הֵעֵלוּ אֵת הַמִּצְוָה הַגְּדוּלָּה שֶׁהַחַיִּיר אֲבָרְהָם אֵת גְּרוּשְׁתּוֹ הַגֵּר מִרְחֻמָּנוֹתָיו עֲלֵיהֶם, וּמִכַּח מִצְוָה גְּדוּלָּה זוֹ וְכִינֵי לְקְרֹבִים בְּבֵיהֶמ"ק, שֶׁכְּשִׁישִׂי'רָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם הֵם מְחַבְּרִים בְּנֶגֶד אֲבָרְהָם וְיִשְׂרָאֵל, וְאִם לֹא, פְּנִיחָם הַפּוֹגִים בְּנֶגֶד אֲבָרְהָם וְהֵגֵר שֶׁהָיָה בְּנֵדָה בְּאֲבָרְהָם וּבְדָרְבּוֹ. וְכֵן הֵעֵלוּ אֵת שְׂאֵר הַמִּצְוֹת וְהַתּוֹרָה שֶׁל הָאֲבוֹת - וְאֵת בְּלֶם קִבְּעוּ הַמְּלָאכִים בְּבֵיהֶמ"ק לְדוֹרוֹת.

ניסוכי שמן רבים ניבם הבנת...

וְלֵאמֹר, מְלָאכִים אֲחֵרִים הוֹרִידוּ אֵת הַמִּצְבָּחָה שֶׁל יַעֲקֹב עִם הַשָּׁמֶן שֶׁיִּצְטַק עֲלֶיהָ בְּבֵית אֵל, וְשֶׁאֵר הַנִּסּוּכִים הַרְבִּים שֶׁעָשָׂה שָׁם, כְּמִ"שׁ בְּכ"ר (ע"ז טז): אר"ח כֹּל מוֹי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִפְּהוֹ נְפוּכִים נִסָּךְ יַעֲקֹב אֲבִינוּ בְּבֵית אֵל יוֹדֵעַ לְחֹשֶׁב אֵת מוֹי טְבָרְיָה... - וְגַם אוֹתָם קִבְּעוּ בְּבֵיהֶמ"ק. עוֹד רָאָה יַעֲקֹב בְּחֻלּוֹמוֹ שִׁישׁוֹר שֶׁל גֶּשֶׁם מַעֲלָה מִבְּאֵר אֵת הַפּוֹיִם לְעֵנְנִים, וּמִשָּׁם 'וְיִוְרָדִים בּוֹ' - מִשָּׁם יוֹרְדִים גֶּשֶׁמִּים לְעוֹלָם, בּוֹכּוֹת יַעֲקֹב שֶׁנִּגְלַל אֵת הָאֲבָן מִעַל פִּי הַבְּאֵר לְשֵׁם הַסֵּה, וְכֵן אֵיזָא בְּתַעֲנִית (ע"ז טז): 'תְּהוּם אֵל תְּהוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִי' - זֶה מְלָאכִי שֶׁל מִיָּם תַּחְתּוֹנִים שֶׁמַּעֲלָה אוֹתָם מַעֲלָה וְקוֹרָא לְמַלְאכִי הַעֲלִיּוֹן לְהוֹרִיד גֶּשֶׁמִּים, וְאֵלּוֹ מְלָאכִי הָאֱלֹקִים שֶׁרָאָה יַעֲקֹב בְּסֶלֶם.

היאך מתקפלת כל א"י תחת אדם אחד?!

וְהוּא שֶׁאֲחַז"ל שֶׁקָּפַל ה' אֵת כֹּל א"י תַּחַת יַעֲקֹב, פְּרוּשׁ: שֶׁכֹּל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁעָשׂוּ הָאֲבוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִכַּל קִבְּצוּ ה' אֵל מוֹתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ וְהִרְאָהוּ בְּחֻלּוֹמוֹ שֶׁכֹּל הַמַּעֲשִׂי' שֶׁל הַקְּבָעִים בְּבֵיהֶמ"ק, וְהַמִּצְבָּחָה שֶׁהוֹרִידוּ הַמְּלָאכִים מִבֵּית אֵל לְבֵיהֶמ"ק נִקְבְּעָה לְאֲבָן הַשְּׂתִיָּה.

תוכן הגליון

- א. לשם מה המלאכים עולים ויורדים בסלם?!
- א. מתיקות הניסים - סיפור.....
- ב. מתיקות שיחי.....
- ב. מתיקות נס פך השמן של יעקב אבינו!.....
- ג-ג. מיני מתיקה לילדים.....
- ג. חודש של מידות מתוקות!.....

מתיקות הניסים

הַיָּד שֶׁנִּכְרַתָּה מִפְּנֵי פְּגִיעַה בְּזוּלַת...!

למערכת גליון 'מתיקות השבת' באמתחתי ספור מחריד שארע עמי בבחרותי:

בְּהִיוֹתִי בַּחוּר בִּישִׁיבָה גְּדוּלָּה, כְּשֶׁעֲלִיתִי לְעֵד כְּמִישִׁי, הַתְּפַתְחָה מְרִיבָה קִשְׁיָה בֵּין חֲבֵרֵי הַחֵדֵר שְׁלִי לְבֵין חֲבֵרֵי הַחֵדֵר הַסְּמוּד, כְּאִשֶּׁר בַּחוּרֵי הַחֵדֵר הַסְּמוּד לָנוּ, רְצוּ לְקַבֵּל אֵת הַחֵדֵר שֶׁלָּנוּ שֶׁהוּא יוֹתֵר מְאֹדֵר וְנָאֵה, וְחֲבֵרֵי הַחֵדֵר שְׁלִי עֲמֻדוֹ עַל כֹּךָ שֶׁכִּיּוֹן שֶׁתְּפַסְנוּ חֵדֵר זֶה אֵין סִבָּה שֶׁנַּעֲבֵר מִמֶּנּוּ, הַמְרִיבָה הִיְתָה קִשְׁיָה וְאֵיזָמָה, כְּאִשֶּׁר פְּלִטְיָאֵל (שֵׁם מְשֻׁאֵל) מִחֲבֵרֵי הַחֵדֵר הַסְּמוּד עֲמֻד בְּרֹאשׁ מַעֲרַכַת הַמְרִיבָה וְהָיָה מְלַבֵּה אוֹתָהּ בְּאֶפֶס קִשְׁיָה בְּיוֹתֵר.

טְעוֹת הִיְתָה לִי - שֶׁאֲחַ"כ הַתְּבַרֵר לִי שֶׁהִיְתָה זוֹ טְעוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד - שֶׁמִּכִּיּוֹן שֶׁהִבְנֵיתִי לְפִי שְׁקוּל דְּעִתִּי (וְכִנְרָאָה בְּגִלְל הַגְּנִיעָה שְׁלִי) שֶׁחֲבֵרֵי הַחֵדֵר שְׁלִי הֵם הַצּוֹדְקִים, לְכֹן פַּעַם אַחַת הִבְעִיתִי אֵת דְּעִתִּי בְּמְרִיבָה זוֹ, וְתַפְסֵתִי צַד בְּעַד חֲבֵרֵי הַחֵדֵר שְׁלִי נִגַּד הַחֵדֵר הַסְּמוּד. אֲמַנֵּם כִּיּוֹן שֶׁמִּטְבְּעִי אֲנִי אֲדָם חֲלָשׁ, לֹא הִכְנַסְתִּי רֹאשִׁי לְמְרִיבָה הַקִּשְׁיָה הַזֹּאת, וְאִפִּי נִזְהַרְתִּי שֶׁלֹּא לִשְׁנֹא אִפִּי אֶחָד מִהַחֵדֵר הַסְּמוּד בּוֹכֵל אֵת פְּלִטְיָאֵל, אֲכַל כֹּל שֶׁאֵר הַבַּחֲזוֹרִים מִשְׁנֵי חֲדָרִים אֲלּוֹ הָיָה פּוֹגְעִים זֶה בְּזֶה וּמִשְׁפִּילִים זֶה אֵת זֶה. כְּנִרָאָה שֶׁמִּשְׁמַיִם אֶהָבּוּ אֵת הַשְּׂתִיָּקָה שְׁלִי, וְעוֹד בְּתוֹךְ חֵדֶשׁ אֲלּוֹל זְכִיתִי לְסַגּוֹר וּוְאָרַט עִם בַּת זוּגֵי שַׁתְּחִי'.

בְּאוֹתוֹ שְׁבוּעֵי, אֶחָד מִחֲבֵרֵי הַחֵדֵר שְׁלִי שֶׁנַּפְגַּע קִשְׁוֹת מִפְּלִטְיָאֵל, נִקַּם בּוֹ וְלָקַח מִהַסִּיד שֶׁעֲמֻד סִידוֹ בִּישִׁיבָה, וּבְכִילָה שֶׁפָּדַ מִמֶּנּוּ עַל חִלְפֹתוֹ וּמִגְבַּעְתּוֹ שֶׁעֲמֻדוֹ עַל הַמַּתְלִים.

לְמַחְזֵר בְּבֵקֵר, פְּלִטְיָאֵל נִגְשׁ אֵלַי בַּעַת שֶׁאֲנִי אוֹחֵז בֵּין הַנְּחֹת תְּפִלִּין שֶׁל יָד לְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ וְזָרַק לִי מִשְׁפֵּט קֶצֶר וְתַכְפֵּי עֵלְמִם! הוּא אָמַר לִי 'אַתָּה עוֹד תִּסְבַּל...!' לֹא הִבְנֵיתִי עַל מַח וְלָקַח הוּא אוֹמֵר לִי כֹךָ, רַק הִבְנֵיתִי שֶׁכְּנִרָאָה עָשׂוּ לוֹ מִשְׁהוּ, וְהוּא חוֹשֵׁד שֶׁזֶה אֲנִי, אִךְ לֹא יָדַעְתִּי מַח עָשׂוּ לוֹ וְלֹא יִכְלֵתִי לְדַבֵּר כְּעַתָּה, שֶׁכֵּן נִפְסַק בְּהִלְכָּה: 'הַשָּׁח בֵּין תַּשִּׁי' לְתַשִּׁר' עֲבָרָה הִיא בְּיָדוֹ, וְאַחֲרֵי הַשְּׂחָתִי תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ לֹא רִאֲתִי אוֹתוֹ, הִבְנֵיתִי שֶׁכְּנִרָאָה בְּנוֹסָף לְשִׁנְאוֹת הַכְּבוֹשָׁה אֵלַי

הַמְשַׁךְ הַמַּעֲשָׂה בַעֲמוּד ד'

ובזכות מצות בארות החסד של האבות שנקבעו בבחימ"ק, נזכה למעין שעטנז לצאת מן הארץ ולמנוח את כל המצואים (פסוקא ביומא עז), שבזכות שאבותינו חפרו בארות מים להשיב עמקם לרבים, מדה כנגד מדה - יוציא לנו ה' מועד מים מן המדבר, לטהר בהם את ארץ האבות מפל המצואות.

מה מחפש עשו על הסלם?

איתא בתנחומא (יצא ב) על הפסוק: 'והנה מלאכי אלקים עלים וירדים בו', א"ר רבקה מלמד שהראהו ה' לעקב שרו של אדם עולה ויורד, ויבאר ע"פ מה שאפשר עוד

לפרש השלם היה דומה למשקל, שמוצא אחד יעקב ראה את המצוות שלו וכנגדו את העברות של עשו וישמעאל, וזה 'עולים וירדים בו' פי' שהמשקל היה עולה מהמצוות, 'וירדים' - שהמשקל היה יורד מהעברות. ובאמת תחלה עלו ד' אמות העולם שרי יון מדי פרס ואדם, והקריעו את הכף. אבל לאחמ"כ הגיע יעקב ונצני עם עסק תורתו וקיים מצוותיו, והמלאכים הללו הקריעו את המשקל והשוו פלפי חסד. ועוד ראה יעקב את אנטונינוס, שהוא מורע עשוי, והכניעו תחת רכנו הקדוש שהוא מורע יעקב.

מתיקות נים פון השמן של יעקב אבינו

ולפ"ז מוכן היטב מה שבפס': 'כי במקלי עברתי את הירדן... הצילני נא מיד אחי מיד עשו', שמשמע שתולה את פקשתו בכות הפקל שבירדן, ולכאורה, מה זכות יש בזה? אלא, שהכור את הכות שבירדן, שבגת שאליפו בקש לזרזו זכר את ה' והצניע שמן במקלו, בכדי לעבד בו את ה'. ונס גדול נעשה לעקב בשמן הזה, שהתברך השמן במאד מאד, ונפד ממנו יעקב נסוכים רבים לפני ה'. פסוקא בב"ר (ע"ה טו): אר"ה כל מי שהיה יודע פמה נסוכים נפד יעקב אבינו בבית אל יודע לחשב את מי מכריה.

בשבת שעברה קראנו את הפסרת 'מחר הדיש', מפני שראש הדיש קל ביום ראשון. בהפסרת זו קראנו על הפעודה שישאל המלך נהג לערף בכל ראש הדיש, ויש להבין מה פשרה של סעודה זו?

סעודת ראש הדיש אצל האמוראים...

איתא בגמ' (פסחים טו): רב שישת כל ל' יום היה חוזר על תלמודו, והיה נשען ועומד על מזוזת הדלת, ואומר: שמיה נפשי הוית ועבורך קראתי מקרא ועבורך שניתי הינו שהיה משנן שוב את למודו ומודה לה' ולמח ביום זה על כל מה שזכה ללמד וללמד באותו הדיש, כי ראש הדיש הוא יום של חשבון נפש להתבונן עם תם ההדיש החולף וזא ההדיש הנכנס - מה היו מעשי בכל ההדיש שעבר האם עמדתי בנסיונות שהצבתי לפני אם לאו, האם מלאתי את זמני בתורה ומעשים טובים, או שבפולתי את זמני על דברי הכל... ולכן המלכים ופומתם שאלו המלך היו עושים סעודה ב"ה, מפני שהצדיקים קונים שלמות בעת אכילתם, כשפוגשים את נעם ה' בפומבליים.

יונתן בן שאול היה נאמן מאד לזוד מלכנג על אף חיותו אדם רדוף, והמלכה והכבוד עדין לא היו בידו. וכן דוד היה נאמן מאד ליונתן, וכן שניהם שררה אהבה עצומה מאד, עד שאח"ל (אבות ה טו) כל אהבה שאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם, וזו אהבת דוד ויונתן.

חדש של מדות מתוקות!...

וכל קד למה? דוד אהב את יונתן מצד הכרת המוב, ויונתן אהב את דוד על שהוא היה ה'מחנך' שלו. שהיה מאלפו במדות לסור מהדרכים שאינם נכונות שראיה באביו, ולבדק בדרך הליכה.

למוד מהמלך הראשון...

והנה פרור הדבר שישאל המלך אינו אדם כשאר בני אנוש, מדבר באדם ענק רוח, אלא שרוח רעה עטתה אותו פלביש שאינו הנו, והיא הסיתה אותו לרדף את משרתו הנאמן - דוד להגם. והקב"ה עשה זאת בפולך הראשון של עמי, כדי ללמדנו פמה גרועות הם המדות הרעות ומה קשים תוצאותיהם, שבפינים נהם ה' כי המלך את שאלו ונפקסה המלכות מורעו.

בדיקת נים במדות...

גם בערות הקשות שהיה דוד נרדף משאול, היו עוסקים דוד ויונתן בתקון המדות, ויונתן אמר לזוד מחר בסעודת ר"ה, לא תגיע למעידת אבי שאול, ואני אשב שב בפעודה, ואראה את מעשיו הטובים והרעים של אבי, ואבחנו עצמי האם גם אני נגיע במדות הרעות שאראה בו.

איך משפרים את המדות?

ועל זה כסם יונתן עם דוד, שאחר הפעודה הוא ישלח

רבונו של עולם, וכני ברחמיך לרדק במעשי אבותינו, ואזכה שכל מעשי הטובים יעלו ויחקרו לפני כסא כבודך לדורות עולם, כמו שהראית לעקב אבינו בחלומו שהמלאכים מעלים בפלם את המצוות שעשו בבאר שבע וששם עמדו רגלי הסלם, שהם הבארות והשרות שברו ונטעו אותם כדי להשיב לבריות, וכן העלו את בארות 'עשק' ו'שמנה' שעשו בזה חסד-הותור' בכך שנמנעו מלרוב עם הפלשתים שגלום, ועוד העלו את המזבחות שבנו בכל ארץ ישראל להקרבת קרבנות מתוך הכרת הטוב שהיתה להם אליה.

וכן ראה בחלומו שהמלאכים מורידים מבית אל וששם היה ראש הסלם את המצבה שמשחה יעקב בשמן, והודה לה' אז על השכל הנריא והדומה לשמן שנתת לו, כדי שיוכל לעסק בתורתך ולהתבונן בהסדקה. וכן היו מביאים את כל מעשיו ומעשי אבותיו הטובים ועסק התורה לשמה שלהם - וקובעים אותם בבית המקדש וששם היה אמצע הסלם.

והמצבה הזאת שעשאה יעקב לבית אלקים, אותה קבעת לאבן השתיה, והבארות נקבעו תחתיה ומהם עתיד לצאת מעין מבית קדשי הקדשים לטהר ממאים. ובזכות מצות החסד שנגשתה בטעם שלמה המלך מיני מגדים של זהב בחצר העזרה, ובזכות דברי יעקב שאמר לפניו 'וכל אשר תמן לי עשר אעשרנו לך', וזכותנו במצות תרומות ומעשרות בירושלים.

כן אזכה תמיד לעסק במעשים הטובים בעיניך, ואתרחק מרובי הפלשתים שהם בעלי עשק ושנאה - שנאה ומחלוקות, שבה נכשלו חזונו ושמעי אחיו, עד שנכשלו בשפיכות דמים בכך שהתירו זה דמו של זה, וחקימו מזבח לעבודה זרה, וכאו לגלוי עריות רחיל.

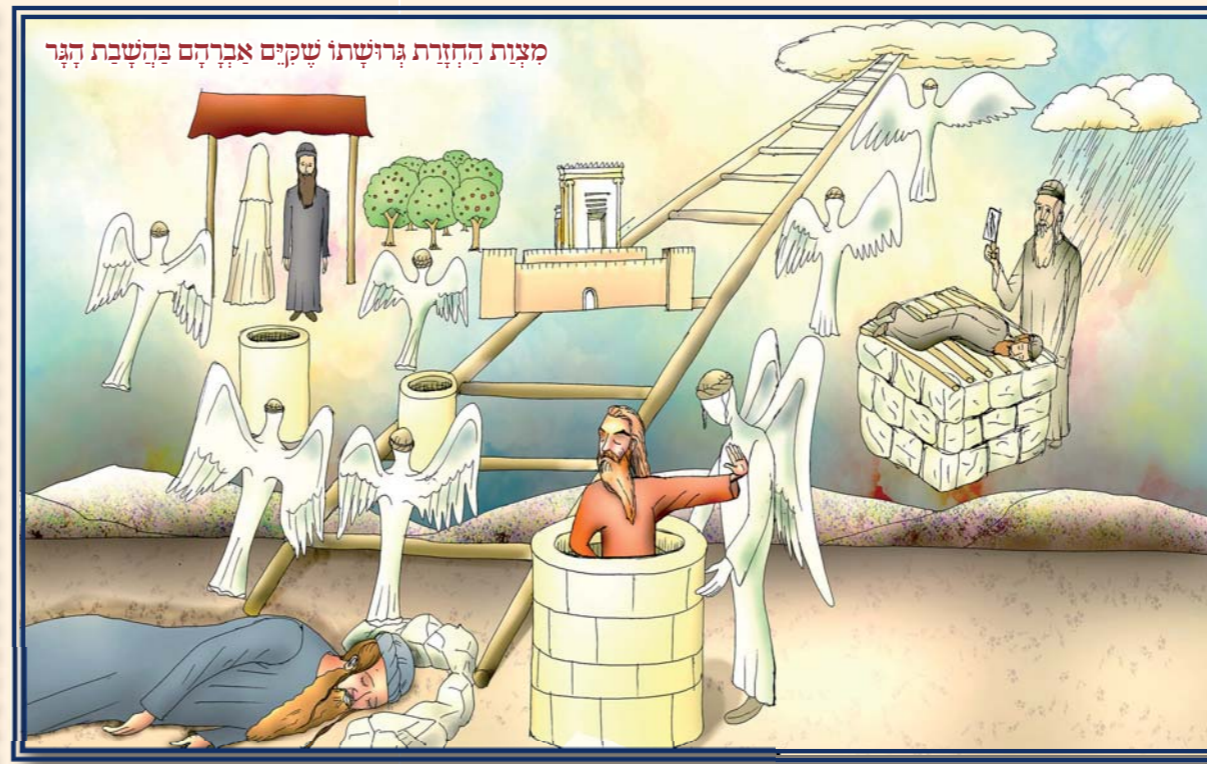
אנא מלך רחמן, וכני לשמור עצמי שלא להוציא מפי שום מלים של פגיעה בזולת, שהם כחצים שיכולים להזיק מאד, וכן שלא יצא מלבי הצים של פעם, קנאה, שנאה, תחרות ושאר מדות רעות. וכני להכיר במדותי הרעות ולהתחרט עליהם, ואקח לעצמי חבר טוב שיוסי לי להחליץ מהם ולתקן את אשר עותתי.

ולא אטעה בעשו שנמנע מלקחת לעצמו את יעקב לחבר טוב שיתורו בתשובה, אלא אתנהג כדוד המלך שאף הוא היה אדמוני בעשו והיו טבעיהם דומים, ותמן את טעות עשו בכך שלקח את יונתן לחבר טוב, ושניהם התעלו וחדיו בדרך ה', ודוד עזר ליונתן להחליץ ממדת הקנאה הטבועה בנפשו שראה אותה בשאול אביו.

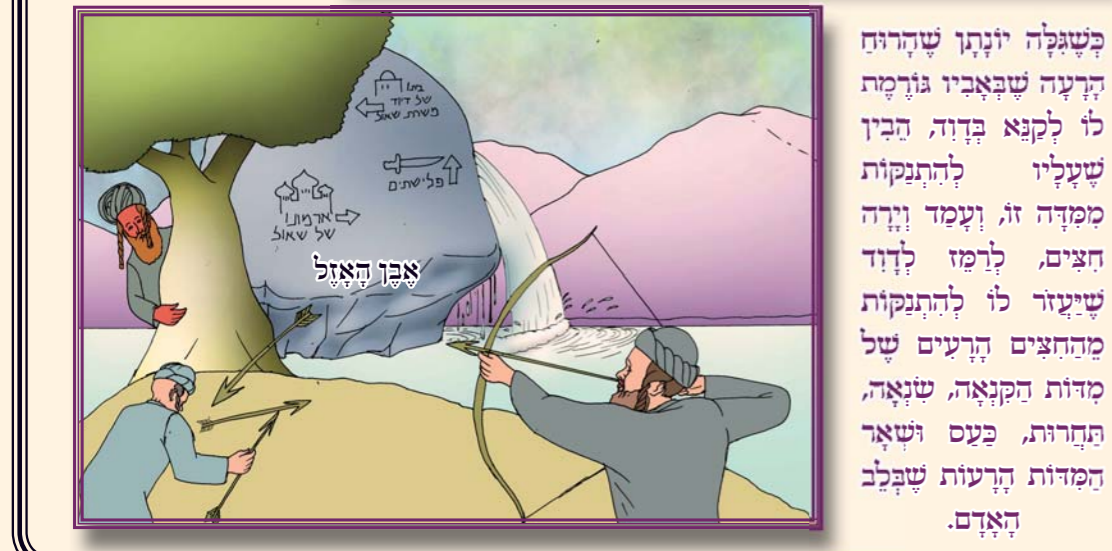
מתיקות הפרשה

מיני מתיקה לילדים

מתיקות ההפסדה

ומצות החזרת גרושתו שקים אברהם בהשבת הגר ושאך המצות שעשו אבותינו בבית אל, וקבעום בבחימ"ק לדורות עולם, ומצבת יעקב נקבעה לאבן השתיה, והבארות נקבעו תחתיה, ובזכות מי בארות אלו יורדים לנו הגשמים, ועל שם שדה יצחק נטע שלמה המלך נטיעות של פרות וזהב בחצר ביהמ"ק. וכשנפגש יעקב עם עשו, הציע לו לחזר בתשובה, ואז יזכה שיעלו המלאכים אף אותו בסלם, ויחקק בבחימ"ק לדורות. כי רצה יעקב להשיבו בתשובה פרצון יצחק אביו, אבל עשו סרב לכך והפסיד עולמו.

יהונתן בן שאול היה קשור מאד לזוד מלכנו קדם שהמלך ודוד עזר לו להשלים את מדותיו. לכן כשאביו שאול המלך ערף סעודת ראש הדיש ודוד לא הגיע לשם, למד דוד את יונתן לראות את מעשיו של אביו ולבדק האם הקנאה שרואה באביו היא קנאת סופרים או קנאת רעים, האם השנאה היא שנאת הרע או שנאת רע, ויבדק גם את עצמו אם הוא נקי במדות אלו.

כשגלה יונתן שהרוח הרעה שבאביו גורמת לו לקנא בזה הבין שעליו להתנקות ממדה זו, ועמד וזרה חצים, לרמוז לזוד שיעזר לו להתנקות מהחצים הרעים של מדות הקנאה, שנאה, תחרות, פעם ושאר המדות הרעות שבכל האדם.

לקנות שלמות בסעודה זו, אבל הרוח הרעה שבו הסיטה אותו לקנאה נוראה בדה. ובכל זאת, ביום הראשון של ר"ח פשטאל לא ראה את דוד, הוא שתק ולא דבר מאומה, כי הבין שלבו מצף במענות על דוד, ועל אף שהם נראות לו צודקות, אבל בודאי כל דבור שיודבר קצת ינבע ממות השנאה על דוד. לכן סגר את פיו ובאותו יום זכה אכן להשמר מדבורים רעים.

אמנם, ביום השני פשרה שאול שדוד לא הגיע לפעודה, שאל "מדוע לא בא בן ישי גם תמוז גם היום אל הלהם", כי אע"פ שקנא בדה, הבין מאידך שרק הוא יכול לשמחו, ולכן רצה אותו לידו קצת הסעודה.

ירשת קנאה...

"יען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם", כלומר דוד בודק את מדותי שבאו לי מאבותי, שהרי 'בית לחם' הוא מקום קבורת רחל, אם בנימין סב שאול, שבה כתוב: "ותקנא רחל באחותה", וזו היתה קנאת סופרים - לשם שמים, והוא בודק האם קנאתך בו היא לשם שמים, והאם אני בעצמי נגיע כבודת הקנאה.

עוד רמז לו בזה הזכיר לו את בית לחם, שיש לו להפיר מוכה לדוד נכד יהודה שנתן לזנתו של שאול - רחל, להקבר בחלקו, שהרי בית לחם הוא חלקו של יהודה.

אבל שאול פעם מאוד פשטע מיונתן שאשר לו שלא להשתתף בסעודת הפולה, ורצה אפילו להרוג את בנו יונתן פשהגו על דוד. פשרה יונתן את המדות הללו שבאביו הצטער מאוד כי הבין שאף בנפשו קנמות מדות אלו, ולכן, ירה שלשה הצים בנגד המדות הרעות שבאדם שיש לו כוהעבר מימי ילדותו, והמדות הרעות שיש לו בדתו, ורעו שלעל לרפש בעתה. ויהונתן דודו ידעו את הדיבר, היה ברור לשניהם הפקון הזה שפירית הציצים.

ובשנפגשו אח"כ דוד ויונתן, וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו, דוד השתחוה ג' פעמים, משתי סבות: א/ גדי להודות ליונתן ולהפיר לו מוכה על שהציל את חייו. ב/ גדי ללמדו שהתורה לתקן את מדותיו היא ע"י הנגעה וצריעת ברה לפני ה' ולפני עבדי ה'.

איך מעריכים את הטוב?

יצאבנו איש את רעהו, יונתן בכה מצער. הגדול שלשה

את המדות הרעות הללו, ולא הבין מדוע היה צריך ללכת לאביו, ולגלות את הרע הזה, דבר שכ"ב מצער אותו. אבל דוד הסביר לו שהיה זה דבר טוב שהלך לשם, כדי להבחין במדות הרעות הללו ולהתרחק מהם. ועוד שדרד זה יוכל להבחין במדות הטובות שבדוד, וידבק בהם.

"עד דוד הגדיל", וכל זה נעשה משמים כדי שיונתן יגדיל את דוד הפולה וגם יונתן גדל דוד כל זה בשלמד מפי פפה טובים הם מדותיו של דוד, וכפה יש להתרחק מהמדות הרעות.

הציצים שכל אדם יורה...

וכל אדם צריך לבדוק עצמו איזה הציצים יוצאים מפיו, הציצים של גאון, קנאה, שנאה, פעם, תחרות, מלים הרומסות את החברה ושאור מיני הציצים רעים, שאדם לא מבחין כלל בצרתו הנוראה הזאת, מפני שאין רצונו כרצונו ה', אלא הפך רצונו ה' רח"ל. ועל כן, יש להתחזק בהכנעה לפני ה' ולפני הת"ח, הפולמים את האדם מדות טובות ודרכים ישרים, ולהכנע לפני חבריו ובני ביתו.

המשך מתיקות הגיוס מעמוד א'

כאחד מחברי החדר של שונאיו - הוא גם קנא בי שבאתי בכרית הארוסין, בפרט שאני צעיר ממנו בקשנה וחצי. נכנסתי לביהמ"ד לתפלת שחרית, והמשכתי את סדר היום כרגיל. לפתע... דקות ספורות לפני סוף סדר בקר, בשאני עדין יושב רכון על הגמרא, אני חש בברזל שנוגע בלחי הימני שלי, וכן רגע אני מבחין שהפאה הימנית שלי נופלת על ברפי... הסתובבתי בהלם ובבהלה גדולה ונליתי את פלטיאל עומד מאחורי בשחיוף שטני על פניו ומספרים בידו, הוא פשוט גזר לי את הפאה הימנית...

נפגעתי עד עמקי נשמת, פני הסמיקו ודמעות עמדו לרדת מפיו עיני, ומיד עלתה בלבי הדאגה הנוראה איך אשא פני לפני המשפחה עמה השתדכתי בשיש לי רק את הפאה השמאלית, נכנס בי טרופ הדעת ובלבול נורא, אך נזהרתי שלא לעורר מהומות, יצאתי מביהמ"ד כשכל הזומדים עומדים המומים ממארע זה ומסתכלים עלי, וכשאני מביש מאד, רצתי לחדרי ונעלתי שם את עצמי ופרצתי בכבי תמוררים...

לאחר כרבע-שעה של בכי בלתי נפסק, הרגשתי שפתי נחלשו, וחשבתני שגדי שלא אהיה לחוכא ואטלולא אני כמרח לגזר גם את הפאה השנייה, וכך עשיתי.

לפתע אני שומע בעיטה עזה בדת ופלטיאל עומד מאחוריה, הוא פונה אלי בסערה ואומר לי: נו, היה שנה להתחיל אתי?!... הבנתי שוב, שכנראה עשו לו משהו אך לא ידעתי מה, בשתי דקות לאחר מכן הגיעו כל חברי החדר שלי, ואחד מהם ספר לי בצער כי בגללו ארע לי הדבר הזה, מאחר והוא שפך סיד על בגדיו של פלטיאל, ופלטיאל חשד שזה אני. יומים לאחר מכן נודע לארוסתי מה שארע לי והיה לה צער גדול מפי, אך בהסד ה' השדוד המשיך כרגיל.

בחדש טבת בשעדין עמדת בי הארוסין לתנתה, פלטיאל התארס, ביום שלאחר ארוסיו הוא הגיע לישיבה וחלק כלם סיגירות, וכשאני עברתי לידו קבלתי ממנו... אגרוף! בנראה שהוא לא הסתפק במה שחתך לי את הפאה... אבל אני שתקתי וספגתי את העלבון והמכה. בחדש אדר נכנסתי בשעט"ו לחפה כשאני מביש מפי שאני נטול פאות... ולכאורה כאן הסתים הספור, אך אינו כן.

קצת ברצוני לספר מה ארע עם פלטיאל, איך משפטו

לא אחר לבוא, כדי להביא מפי לקח לקוראים כמה נורא דין שמים שהאדם נשפט על מעשיו, בפרט בדברים שבאלו שביו אדם לחברו, וכמה צריך להתרחק מפגיעה בזולת בכבודו מן האש:

פלטיאל נסע להתארח בשבת בבית משפחת ארוסתו, הוא נסע עם רכב ששכר, כשאחיו נוהג והוא יושב לידו. הם נסעו בכביש ראשי במהירות, פלטיאל ישב נוח על הכסא כשידו הימנית משטת מחוץ לחלון וסיגריה מנחת בין אצבעותיו, ואז אחיו הנהג דהר במהירות וכשהוא חלף בצמוד ליד משאית, ידו של פלטיאל שהייתה מנחת מחוץ לחלון נחבטה במשאית ונחבלה קשות.

פלטיאל הובהל במהירות לבית החולים הסמוך, כשבדקו אותו הרופאים החליטו פה אחד שיש לברות את ידו, בלתי ברירה פלטיאל אשר זאת, ונכרתה ידו... רח"ל. אתם שמים לב? אותה יד שכתתה לי את הפאה והעיניקה לי מפת אגרוף, קצת איננה... אט אט הפאות חזרו לי, אבל ידו של פלטיאל לא חזרה מעולם! ולא זו בלבד, אלא כשארוסתו שמעה מפי, היא בטלה את השדוד באלתה ושמתה נהפכה לתונה.

כששמעתי מהמארע הנורא הזה התקשרתי אליה, והסברתי לו שוב מה שכבר בעבר נסיתי להסביר לו: שלא אני הוא זה שצבעתי את בגדיו, ולחנם הוא התעלל בי - מתוך פונה להביאו לידי חרטה על התנהגותו הנלוזה, שהיה פשוט לי שהיא הסבה לצרה שפקדה אותו.

אבל הוא לא הביע חרטה, והבעת פניו העידו שאינו מאמין כלל בהשגחת ה' ושהדבר נעשה לו מדה בנגד מדה. הקרחתו לסים את השיחה עמו פפתי נפש, כשבלי רחמים על מסכן שפזה שאפלו לא מבין מה שרש צרתו.

לפני כשנה וחצי, שתיים-עשרה שנה לאחר אותו מארע, צלצל הטלפון בביתי, הרמתי את השופרפת. היה זה פלטיאל על הפו. שאלתיו לשלום, הוא ענה לי: שמר לו מאד בחיים ועד היום הוא רוק, מפני שקל מי ששומע שידו הימנית היא מלאכותית אינו רוצה להשתדף עמו. 'קצת' הוא אומר, 'אני מבין ברור שהתנהגותי הרעה כלפיך גררה לי את המצב השפל הזה'.

ואז הוא פונה אלי בקול בכי ומתחנן שאמתל ואסלח לו,

אני בודאי מוחל' השבתי, ואני חושב שהדבר שעמד בעקבה הוא שלא רצית להכנע לפני ה' ולהבין מדוע באה לך הצרה הזאת, כי אני מחלתי לך כבר כששכבת בבית החולים, אך בנראה פשרה משמים שאינך נכנע לפני ה' ואין חרטה מצדך על מעשיו - לכן נמנעו ממך אור בחיים, ובודאי זה מאהבת ה' אליך שרצה להשיבך למוטב. ומהיום - סימתי את דברי - 'אני מבטיח להתפלל עליך יום-יום למשך חמש דקות עד שתמצא את זיווגך!' 'תודה רבה' מעמק הלב נשמעה מעבר לקו מפיו של פלטיאל, ואני קימתי את הבטחתי.

לאחר כחדש שוב מצלצל הטלפון בביתי, ומעבר לקו אני שומע את פלטיאל כששמחה נפרת בקולו. 'יש בשורות טובות? שאלתי, 'כן' עונה פלטיאל, 'היום אני סוגר 'ווארט', ואתה האדם הראשון שאני מבשר לו על זה; אשמח מאד לראותך, אבל אתה חייב לשמוע משהו, הוא הוסיף ואמר, 'נסה לנחש מי הם משפחת הפלה? לא ידעתי לנחש, אך מיד הוא אמר: 'משפחת הפלה הם לא אחר ממשפחת ארוסתי לשעבר, ארוסתי אף היא נשארה רוקה עד היום; בנראה שזה השדוד האמתי שלי ומתברר שהקב"ה רחם עלי ושמר לי את השדוד עד שאשוב בתשובה, וכעבר יומים משיחתנו ששוחחנו לפני חדש העלו שוב את ההצעה, והשדוד חזר'...

לפני כחדשים זכה פלטיאל לבת בכורה!

(הפרטים שמורים במערכת מפאת כבוד המשפחה)

זה הזמן להגדיל תורה!

הדפסת ספרים וחוברות (קונטרסים) בכריכה (רכה הדבקה) ובכריכת סיכות בהדפסה ציבוענית ושחור לבן בכמויות קטנות וגדולות, מינימום 50 • ח • מודעות רחוב עד חצי יליון • עלונים חוברות ופרשות שבוע בצבע

במהירים שאסור לפרסם בקשו הצעת מחיר עוד היום מכשור חדשו

משלוחים לכל חלקי הארץ!!!

דפוס תמר
053-3133366
0571010@gmail.com